

neohradil, nýbrž pokračoval ve sporu, ač v něm vystupoval jako žalovaný Československý stát. Šlo tedy v onom sporu jen o nepřesné označení žalované strany, již byl ve skutečnosti Československý stát jako vlastník státních drah, spravující svými orgány dotčený již pensijní fond, který sám není právním podmětem. Ani právní názor rekursního soudu o totožnosti právního důvodu v obou sporech není mylný. Objem procesní látky, proti kterému se má hájiti žalovaný, jest určen žalobním důvodem a za tento nutno pokládati právní poměr, na kterém žalobce zakládá svůj nárok proti žalovanému. Není třeba, by tento žalobní důvod byl žalobcem označen anebo správně pojmenován i po právní stránce, nýbrž stačí, když jsou v žalobě tvrzeny dotyčné okolnosti tím způsobem, že ze skutkových údajů žalobcových při správném použití případných hmotných zásad právních plyne správnost a důvodnost žalobní žádosti. Podle toho jest v tomto případě posouditi, co bylo žalobním důvodem v prvním a druhém sporu. V obou sporech přednesl žalobce, že byl ze služeb čs. státních drah vypověděn pro těžkou tuberkulosu, že tato nemoc dosud trvá, činíc jej nezpůsobilým k jakémukoliv zaměstnání, a odvozuje z toho, že nepozbyl nároku na pensi, kterou mu železniční správa vyměřila při zániku jeho služebního poměru. V nynějším sporu se žalobce ovšem snažil nárok na zaplacení pense opřítí též o ustanovení §§ 128 a 129 vl. nařízení č. 15/27 Sb. z. a n., kterážto ustanovení předpokládají jinou skutkovou podstatu než ustanovení § 7, odst. 3, č. 2 stanov pensijního fondu, neboť toto ustanovení pensijních stanov předpokládá, že důvodem výpovědi byla tělesná nebo duševní neschopnost ke službě, tedy nemoc trvající již v době výpovědi, kdežto v § 128 cit. vl. nař. se předpokládá, že bývalý pomocný zaměstnanec, mající pět roků členství v pensijním fondu, byl ze služby čs. státních drah vypověděn, aniž byl v době výpovědi služby neschopen, a že se stal neschopným výdělků teprve v pěti rocích po zrušení služebního poměru (tudiž dodatečně). Avšak skutečnosti opodstatňující skutkovou podstatu podle § 128 a 129 cit. vl. nařízení žalobce ve sporu ani nepřednesl, nýbrž uplatňoval i v novém sporu, že byl nemocen již v době výpovědi a že mu výpověď byla dána právě pro tuto nemoc a jí přivoděnou neschopnost k službě, a trval na tom, že dosud nebyl vyléčen a nebyl s to, aby si našel přiměřené zaměstnání, z čehož právě odvozuje nárok na další poskytování pense. Nesejde tedy na tom, zda žalobce žalobní prosbu z tohoto přednesu vyvozovanou po právní stránce opírá jen o stanovy pensijního fondu nebo též o předpisy vlád. nařízení č. 15/27 Sb. z. a n.

Čís. 15345.

I ve sporech pracovních jest strana v odvolacím řízení vyloučena s přednesem, jež svým nedostavením se v první stolici zmeškala, takže byl proti ní vynesena rozsudek pro zmeškání.

K vynesení rozsudku pro zmeškání stačí, že dostavivší se žalobce přednesl skutkové okolnosti na předmět rozepře se vztahující a učinil návrh na vynesení rozsudku pro zmeškání; probrání věci není potřebí.

Ani ve sporech o nároky ze služebního poměru nelze k otázce promlčení přihlížeti z úřadu.

(Rozh. ze dne 2. července 1936, Rv II 330/36.)

P r v ý s o u d (pracovní) vyhověl rozsudkem pro zmeškání žalobě, již se domáhal žalobce na žalované náhrady škody proto, že ho nepřihlásila řádně k pensijnímu pojištění. **O d v o l a c í s o u d** potvrdil rozsudek prvního soudu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Pokud žalovaná spatřuje zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s. a zároveň také vadnost odvolacího řízení podle § 503 čís. 2 c. ř. s. v tom, že v první stolici byl vydán rozsudek pro zmeškání, ač prý žalobcův právní zástupce nepřednesl žalobu před návrhem na vynesení rozsudku pro zmeškání, a že se odvolací soud neobíral tvrzením jejího odvolání po této stránce, jest k tomu připomenouti, že podle protokolu o jednání sepsaného byla žaloba žalující stranou přednesena již při prvním roku, a to za přítomnosti zástupce žalované. Dovolatelčin poukaz na rozhodnutí čís. 9063 Sb. n. s. není případný, neboť tam byla zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s. shledána v tom, že žalovaní byli sice v jednacím síni přítomni, ale nebyli soudem řádně vyzváni k projednávání, kdežto v souzené věci byl žalovanou vůbec zmeškán rok ustanovený k ústnímu jednání na den 6. prosince 1935. Dovolatelka nemůže tedy důvodně tvrditi, že jí byla nezákonným postupem soudu odňata možnost projednávání před soudem. — S hlediska dovolacích důvodů podle § 503 čís. 1 a 2 c. ř. s. vytýká dovolatelka dále, že se odvolací soud neobíral okolnostmi uvedenými n o v ě v jejím odvolání a neprůvedl o nich nabízené důkazy, ač prý v odvolacím řízení proti rozsudku pro zmeškání vydanému pracovním soudem lze uplatňovati i nové skutečnosti. Uvedená výtku nezakládá žádný z důvodů zmatečnosti (§ 477 čís. 1—9 c. ř. s. a § 28 zákona čís. 131/31 Sb. z. a n.), ale není opodstatněna ani s hlediska § 503 čís. 2 c. ř. s., neboť jest opřena o mylný názor právní. Jak bylo podrobně vyloženo již v rozhodnutích nejvyššího soudu čís. 13705 Sb. n. s. a čís. 41 úřední sbírky rozhodnutí pracovních soudů, jest i ve sporech pracovních strana v odvolacím řízení vyloučena s přednesem, ježž zameškala v první stolici tím, že se nedostavila k líčení. Následky zmeškání roku v první stolici sahají i tu do druhé stolice a zmeškavší strana nemůže již dohoniti, co zameškala v první stolici. Z ustanovení § 33 zákona čís. 131/31 Sb. z. a n. nelze opačný názor vyvozovati. — Nerozhodné jest v tomto případě, zda byla sporná věc v první stolici »probrána« před vydáním rozsudku pro zmeškání nebo ne, neboť zákon »probrání věci« nenařizuje a k vynesení rozsudku pro zmeškání stačí, že dostavivší se žalobce přednesl skutkové okolnosti na předmět právní rozepře se vztahující a že učinil návrh, aby proti nedostavivšímu se

žalovanému byl vynesena rozsudek pro zmeškání. Jsou proto bezvýznamné dovolatelčiny výtky s hlediska § 503 čís. 3 a 4 c. ř. s., že spisům odporuje »zjištění« odvolacího soudu, že před vydáním rozsudku pro zmeškání byla sporná věc probrána po případě že jest právně mylný názor odvolacího soudu o tomto probrání sporné věci. — K právním vývodům dovolání (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) jest připomenouti toto: Odvolací soud správně vyložil, že soud první stolice ani nesměl přihlížeti k přípravnému spisu zaslanému žalovanou (l. č. 5—6), neboť to stanoví předpis § 397, odst. 1 c. ř. s., jenž platí podle § 19 zákona čís. 131/31 Sb. z. a n. i pro řízení před soudy pracovními. — Jest sice správné, že žalovaný může právní neopodstatněnost žaloby uplatňovati v opravných prostředcích i proti rozsudku pro zmeškání (plenární usnesení čís. 4001 Sb. n. s.), takže by ani v souzené věci nebyla žalovaná vyloučena s právními vývody, i když je nepřednesla v první stolici, — ale dovolatelka ve svém odvolání uvedla nové okolnosti skutkové a její právní vývody se vztahovaly na tyto jí samou nově přednesené skutečnosti, nikoliv na ony skutkové okolnosti, jež byly tvrzeny žalobcem již v žalobě a na jejichž základě byl vynesena rozsudek pro zmeškání. Že by skutkové okolnosti žalobcem přednesené a nižšími soudy za pravdivé pokládány byly odvolacím soudem nesprávně posouzeny po stánce právní, nepodařilo se dovolatelce doličiti. — Dovolatelčin názor, že ustanovení § 1501 obč. zák. neplatí, jde-li o nároky ze služebního poměru, a že v takových případech jest k otázce promlčení přihlížeti z úřadu, nemá opory v zákoně a jest právně mylný, protože ustanovení § 1501 obč. zák. nečiní v té příčině rozdílu.

Čís. 15346.

Aj pri exekúcii na pohľadávku prisúdenú titulom náhrady škody, zapríčinenej porušením povinnosti prihlásiť zamestnanca k penzijnému poisteniu, treba použiť ustanovenia § 46 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.*)

(Rozh. z 2. júla 1936, R III 447/36.)

Š ú d p r v e j s t o l i c e p o v o l i l e x e k ú c i u m e d z i i n ý m a j z a b a v e n í m a p r i k á z a n í m k v y b r á n i u p o h ľ a d á v k y , p r i s l ú c h a j ú c e j p o v i n n e j s t r a n e t i t u l o m o d š k o d n é h o , k t o r é h o s a e x e k ú t i d o m á h a l i p r o t i f i r m e b r a t i a M . p r e t o , ž e i c h o t e c r e s p . m a ň ž e l n e b o l t o u t o f i r m o u r i a d n e p r i h l á s e n ý k p e n z i j n é m u p o i s t e n i u . R e k u r z n ý š ú d z m e n i l u s n e s e n i e š ú d u p r v e j s t o l i c e a ž i a d o s ť o p o v o l e n i e e x e k ú c i e z a b a v e n í m h o r e s p o m e n u t e j p o h ľ a d á v k y z a m i e t o l .

N a j v y š š í š ú d r e k u r z z a m i e t o l .

D ô v o d y :

Zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. stanoví v § 46, že prevod, danie do zálohu a zabavenie nárokov poistencov a ich príslušníkov, ako aj dávok

*) Srovnaj: Úr. sb. 1516.